

Анатолію Пашкевичу

Хата моя, біла хата,
рідна моя сторона.
Пахне любисток і м'ята,
мальви цвітуть край вікна.

Хато моя, біла хато,
казко тепла й доброти,
стежка від тебе хрещата
в'ється в далекі світи.

В хаті спокійно й затишно,
вечір десь бродить в гаю.
Мати задумливо й ніжно
гладить голівку мою.

Мамо, чого зажурились?
Дайте тепло ваших рук.
В хаті на згадку лишились
болі й тривоги розлук.

Хата моя, біла хата,
в мріях, як сон, вплива.
В мареві даль волохата
мальви й любисток хова.

В'ється дорога далека
в хаті крізь синю парчу.
Мамо, до вас, як лелека,
в горі і щасті лечу.

Хата моя, біла хата,
в білому світі одна.
Пахне любисток і м'ята,
мальви цвітуть край вікна.

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.